

[Nørlund.]

hvis det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft har Ret i, at han taler paa hele Tingets Vegne i sin Fordømmelse af Franco-Spanien.

Vi er klar over, at der eksisterer Modsætninger mellem Stormagterne paa dette Spørgsmaal, men det er dog ikke rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft vilde sige, at hvis vi tog den foreslaaede Beslutning, sluttede vi op ved Siden af Sovjetunionen. Saa vidt jeg ved, har hverken Mexico, som er en amerikansk Stat, eller Kina nogen Sinde haft diplomatisk Forbindelse eller Handelsforbindelse med Franco-Spanien og paatænker heller ikke at optage saadanne, og en hel Række andre baade amerikanske og europæiske Stater har taget det Skridt at afbryde Forbindelsen. Endelig er der jo Frankrig, som har spærret sin Grænse ifølge en Beslutning i dette Foraar, og som har været meget ivrig for, at der skulde foretages en international Aktion over for Franco-Spanien; maaske vil det have Interesse for det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft, at jeg nævner, at Léon Blum paa det engelske Arbejderpartis Kongres for nylig udtrykkeligt tog Afstand fra den Politik, som Minister Bevin ved samme Lejlighed gjorde gældende i Spørgsmaalet Spanien.

Men samtidig med at vi konstaterer, at Modsætningerne bestaar, maa vi dog ogsaa stille os det Spørgsmaal: Skal det spanske Folk vedvarende undgælde for det? Skal det vedvarende være udsat for den Situation, at der gaar Maaned efter Maaned, efter at Fascismen er knust i Europa, uden at nogen vil foretage en virkelig effektiv Aktion for at bringe det spanske Folk dets Ret? Det er klart, at en saadan kun kan gennemføres, kun kan blive effektiv, hvis der skabes Enighed mellem Stormagterne, men vi maa ogsaa have Lov til at stille os Spørgsmaalet: Hvordan kan vi med vore Kræfter gøre noget til, at der samler sig en enig international Opinion, som Franco ikke vil kunne hamle op med? Derfor er det efter vor Opfattelse vor Pligt at gøre vor Indflydelse gældende og gøre den gældende gennem De Forenede Nationer for at faa en Beslutning gennemført efter de Retningslinier og i den Aand, hvori vort Forslag til Beslutning er stillet.

Man stiller det Spørgsmaal, om det styrker Franco at lave en saadan international Aktion. Jeg vil i den Sammenhæng tillade mig at citere en Artikel i det franske Blad „l'Aube“, der som bekendt repræsenterer den franske Udenrigsminister Bidault. Heri

siges — med Formandens Tilladelse: Det er blevet sagt, at den franske Politik over for Spanien kun har styrket General Francos Position; de franske Noter svarer deroverfor, at gennem at nægte at danne en enig Front sammen med Frankrig er det vore allierede, som har tilladt Franco at tro, at hans Stilling var styrket. Jeg tror, at denne Opfattelse i det franske Blad dækker Virkeligheden. Jeg tror, at netop hvis man kan sætte alle Kræfter ind paa at faa De Forenede Nationer til at træffe denne enige Beslutning, som dog det ærede Medlem ogsaa maa være Tilhænger af i Kraft af det, han udtalte her, kommer vi virkelig frem, og dér er det jeg mener, at vi har ogsaa et Ansvar som Danske, vi har ogsaa et Ansvar i Kraft af hele vor Indstilling og hele vor Historie gennem de senere Aar. Derfor vil jeg opfordre det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft til at gaa med til en Tilføjelse til hans Paastand paa Overgang til Dagsordenen, nemlig at der efter Ordene „Fredens Betyngelse“ indføjes:

„og opfordrer derfor Regeringen til umiddelbart over for De Forenede Nationer at tilkendegive Danmarks Ønske om, at alle demokratiske Stater afbryder enhver Forbindelse med Franco-Regeringen i Spanien.“

Jeg opfordrer det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft til at slutte op herom, og jeg opfordrer hele Tinget til at gøre det, for det ligger ogsaa os paa Sinde, at den Beslutning, der træffes her i Dag, bliver truffet i Enighed, for det er det, der vil give den Styrke, og det er det, der ogsaa vil give den Vægt over for De Forenede Nationer. I det Øjeblik man gennemfører noget saadant, gør vi et Skridt i den Retning, som vi antydede med vort Forslag til Beslutning. Vi kunde vel ønske, og det er vedvarende vor Opfattelse, at det helt rigtige vilde være, at vi øjeblikkelig eller i hvert Fald snarest afbrød Forbindelsen, som vi har foreslaaet i vort Forslag til Beslutning; men for at skabe den Enighed, som vi ogsaa lægger stor Vægt paa, anmoder vi dem, som tilslutter sig eller har besluttet at tilslutte sig den af det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft fremsatte Paastand paa Overgang til Dagsordenen, om at tage denne Tilføjelse med. Thi det, som vi har imod den foreliggende Paastand paa Overgang til Dagsordenen, er, at den paa ingen Maade siger noget om, hvad Danmark vil gøre. Den siger lige saa lidt som den højtærede Udenrigsminister noget om, hvordan vi simpelt hen vil stemme om dette Forslag, hvis det kommer for i De Forenede Nationer, og det maa dog være paa denne Maade,